

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted, med Beviis for at Schellings Philosophie er uchristelig, ugudelig og løgnagtig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 83. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_248-txt-shoot-idm1854.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Betragte vi Naturphilosophien saaledes, og saaledes staaer den for Schelling og alle dem der ei eftersnakke ham i Taaget, da indsee vi lettelig, at Christendom og Moral aldrig har havt en farligere Fiende at see under Øinene, at det er intet Under om al Verden gaaer efter den, og virkelig Beviis paa Aandssløvhed at den i den nærværende Tid ei endnu har vundet flere Tilhængere, dog er disses Tal i Tydskland ikke lidet, og voxer daglig hos os. Ja 84fristes vi ikke ordenlig til at spørge, om den ikke maaskee har fundet de Vises Steen, om det ikke er blot *Gienstridighed* at modsætte sig den, naar Man seer den i sin Herlighed? Jeg har i Krønikens Gienmæle besvaret dette Spørgsmaal, som jeg mener, tydelig nok, og saameget Prof. Ørsted end haaner min Tale, tager han sig vel vare for at røre mine Beviser, men da Talen imidlertid neppe har været tydelig nok for de i Tænkning mindre Øvede, vil jeg her stræbe at besvare Spørgsmaalet ret klart. Dog, først vil jeg sige, hvad Forandring i Systemet Schelling har kundgjort i sin Afhandling om Friheden, og vil her kun foreløbig bemærke, at gives der en saadan Gienstridighed, som den ovenfor omtalte, da er Systemet allerede ved dens blotte Tilværelse rystet i sin Grundvold. Var det nemlig sandt at alt Aandeligt var godt og enigt med sig selv, da var et *aandeligt* Had til denne Lærdom utænkelig, thi det forudsatte en Splid i Aandens Verden. Med Aandens Befrielse fra det Legemliges Trældom maatte Indsigten holde lige Skridt, og Indsigt og Bifald være eet, da Indsigten er en umiddelbar Anskuelse, det Ideale Indtrængelse i det Reale. Kan Nogen som deler Naturphilosophiens Beskuelser nægte dem, erklære dem for Løgn, da maae der være Løgn til i Aandernes Verden, da maae der være Noget Sandheden erklærer uforenelig med sig i al Evighed, fordi det er dens Ophævelse, og altsaa er Naturphilosophien der paastaaer at al Løgn 85er endelig, er kun Endelighedens Protest mod sin Tilintetgørelse, altsaa er den selv en stor Løgn. Heraf kan man imidlertid forklare sig hvi Prof. Ørsted, saa ofte han end tillægger mig Snedighed og ond Hensigt, dog altid kommer tilbage til, at det egenlig er Dumhed, Mangel af Dømmekraft, og Forvirring, som driver mig.